

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011682
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123011682.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. v ÚVTOS Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.06.2023, sp. zn. 5PP/38/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.8.2023 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 19.6.2023, sp. zn. 5PP/38/20238, podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) návrh odsúdeného A. B., (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 7.10.2019, sp. zn. 9T/47/2019 zamietol.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že vykonaním zo zákona určenej časti trestov splnil odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, zároveň vo výkone trestu preukázal polepšenie, a tak splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku.

K splneniu prvej materiálnej podmienky okresný súd uviedol, že túto je možné vyhodnotiť iba ako čiastočne splnenú. Pritom vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplynulo, že správanie odsúdeného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni. Nedostatky sa u neho vyskytli v dodržiavaní ústavného poriadku, kedy nadväzoval nepovolené kontakty s inými obvinenými. Počas výkonu trestu nebolo správanie odsúdeného taktiež na požadovanej úrovni, nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, kedy nadväzoval nepovolené kontakty, porušoval zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. Vhodnou intervenciou personálu sa jeho správanie stabilizovalo, uvedomil si nevhodnosť správania. Aktuálne sa jeho správanie javí byť na prijateľnejšej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS plní. Odsúdený bol doposiaľ trikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty nemá vykázané. Odsúdený bol počas výkonu trestu pracovne zaradený na viacerých pracoviskách. Aktuálne je krátku dobu zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky ústavu zameranom na prípravu stravy, jeho pracovná morálka je nadriadenými hodnotená kladne. Resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní čiastočne a čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, že od odsúdeného možno očakávať vedenie riadne života po podmiennečnom prepustení, tak skonštatoval jej nesplnenie. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky súd vychádzal z odpisu registra trestov. Odsúdenému boli v prevažnej miere ukladané

nepodmienečné tresty odňatia slobody, v dvoch prípadoch mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a v jednom prípade bol odsúdenému uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, v ktorej sa však odsúdený neosvedčil, a preto mu bol tento trest premenený na ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody. Skutočnosť, že odsúdenému boli v minulosti viackrát uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody a aj napriek tomu sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti podľa názoru okresného súdu preukazovala, že doposiaľ uložené tresty neboli pre odsúdeného dostatočným poučením sa zo svojej trestnej minulosti ani motiváciou na zlepšenie svojho správania. V zmysle uvedeného okresný súd nedisponoval dostatočnou zárukou, že odsúdený bude v prípade podmieneného prepustenia viesť riadny a usporiadaný život v súlade so zákonom, a to aj s prihliadnutím na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Leopoldov, z ktorého vyplýva počiatočná neexistencia správania na požadovanej úrovni či už vo výkone väzby alebo vo výkone trestu a menej priaznivá resocializačná prognóza.

Záverom okresný súd dodal, že z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie mal za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, avšak odsúdený zahlásil sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. odsúdený už vykonal dve tretiny uloženého trestu odňatia slobody, a to dňa 15.11.2022.

Okresný súd však nesprávne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie a tak spĺňa (čiastočne) jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ okresný súd konštatoval len tzv. čiastočné splnenie, to znamená, že odsúdený túto podmienku potom nespĺnil. Treba poukázať najmä na skutočnosť, že odsúdený plní program zaobchádzania len čiastočne, nakoľko porušil ústavný poriadok a napriek dĺžke už vykonaného trestu má evidované len tri disciplinárne odmeny.

Okresný súd zároveň správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenaných celkom 7 odsúdení a bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdenému už v minulosti boli poskytnuté možnosti preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti. Na odsúdeného nemali dostatočný výchovný vplyv ani predchádzajúce odsúdenia či výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody. Aj s ohľadom

na osobu odsúdeného, ktorý sa podľa odpisu registra trestov dopúšťal najmä trestných činov lúpeže a trestných činov krádeže, to znamená, že jednak opakovane násilne protiprávne konal a taktiež, že opakovane protiprávne konal za účelom získania majetkového prospechu, nemožno dospieť k pozitívnej prognóze vedenia riadneho života. Težko v prípade jeho podmieneného prepustenia na slobodu nenasvedčujú ani skutočnosti vyplývajúce z hodnotenia riaditeľom príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, konkrétne, že jeho správanie a vystupovanie počas výkonu väzby aj počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, teda sa vyskytovali viaceré nedostatky, program zaobchádzania plní čiastočne a resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá. K tomuto záveru prispieva aj fakt, že odsúdený si momentálne odpykáva nepodmienečný trest za zločin, teda z hľadiska závažnosti ide o závažnejší druh trestného činu majetkového charakteru v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a v rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciačnej skupiny typu „B“.

Krajský súd má za potrebné odsúdenému tiež na tomto mieste pripomenúť, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Treba zdôrazniť fakt, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje žiadny právny nárok. Podmienené prepustenie je odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, teda, že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Treba ešte dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Krajský súd preto rovnako nemal pochybnosť, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej/generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni okolitá spoločnosť. Formálne deklarovanie snahy odsúdeného viesť riadny život, nebolo ani pre krajský súd dostatočnou zárukou na jeho podmienené prepustenie.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.